

Висновки. У роботі проаналізовано статистичні дані щодо розвитку комерційних банків під час кризи. На основі їх запропоновано класифікацію, що дозволить вибрати подальшу стратегію розвитку банку.

Питання для подальших досліджень. Розробка моделей оцінювання привабливості комерційних банків для іноземних інвесторів. Розробка механізму оцінки кредитування юридичних осіб. Адаптація технологій комерційних банків використовуваних в іноземних банках.

Список літератури: 1. *Вовчак О. Меда Н.* Фінансова стратегія розвитку банку як передумова ефективності його діяльності //Банківська справа.-2008.-№3. 2. *Петрук О.М.* Банківська справа: Навч. Посібник / За ред.д.е.н., проф. *Ф.Ф.Бутинця.* – К.: Кондор., 2004. 3. www.bank.gov.ua – Офіційний сайт Національного банку України. 4. <http://banker.ua/> - Український банківський портал.

О.В. ХИРНИЙ, здобувач , Харківська державна зооветеринарна академія

СТАН ТА ПРОБЛЕМИ ІНОВАТИКИ В УКРАЇНІ

Вступ. Негативні наслідки кризових явищ в економіці України і їх переплетення у сфері науки, освіти, техніки і технологічного розвитку зумовили важливе гальмування інвестиційних процесів. Бюджетне фінансування виробничої, науково-технічної сфери та сфери капітального будівництва неухильно зменшується, залишається низьким рівень впровадження у виробництво результатів досліджень і розробок, наука поступово перестає бути суспільно визнаною пріоритетною діяльністю держави. Відбувається безповоротна втрата інтелектуального потенціалу країни.

Постановка завдання. Основним недоліком здійснюваної інноваційної політики залишається її спрямованість на управління переважно "процесом", а не "кінцевими результатами". Потрібно створювати матеріально-технічне підґрунтя для системи стимулів і необхідних організаційно-технологічних умов ефективної роботи хоч би найкращої частини науково-технічного і

виробничого потенціалу. Тому для удосконалення інноваційної політики дуже важливо формувати стимулююче економіко-правове середовище саме для тих суб'єктів циклу "наука-техніка-виробництво", які забезпечують відчутні позитивні кінцеві результати. Дослідженню теоретичних і практичних питань інвестування сільськогосподарських підприємств значну увагу приділяли багато вчених-економістів: Амбросов В.Я., Бондаренко О.А., Галепа Т.В., Галузинський С.А., Кириленко І.Г., Старіков О., Непочатенко О.О., Сомик А.В. [1].

Результати досліджень. Залучення іноземних інвестицій в українську економіку є життєво важливим засобом усунення інвестиційного "голоду" в країні. Проте для того, щоб іноземні інвестори пішли на такі вкладення, потрібні дуже серйозні зміни в інвестиційному кліматі. Вимагається прийняття ряду кардинальних заходів, спрямованих на формування в країні як загальних умов розвитку цивілізованих ринкових стосунків, так і специфічних, таких, що відносяться безпосередньо до рішення задачі залучення іноземних інвестицій.

У США, наприклад, на рубежі 90-х рр., була змінена технологічна і відтворювальна структура промислових інвестицій : на активні елементи основного капіталу - машини і устаткування - на початку 80-х доводилося 62% інвестицій, а на початку 90-х - 85%. На модернізацію устаткування - відповідно до 52 і 75%. У ФРН, нині, більше 80% капіталовкладень прямують на модернізацію і заміну устаткування, і тільки 20% - на розширення потужностей [1].

Повною мірою проблеми інвестування торкаються і такої важливої складової сільськогосподарського комплексу України як реконструкція і нове будівництво агропромислових комплексів. У таблиці 1 показано динаміку інвестицій в економіку держави та в основний капітал галузі.

Таблиця 1 - Динаміка інвестицій в основний капітал України

Роки	Об'єм інвестицій в основний капітал у фактичних цінах			Валовий внутрішній продукт (ВВП) млн. грн.
	Всього, млн. грн.	В тому числі в галузь сільського господарства, млн. грн.	У % до загального обсягу	Всього, млн. грн.
2004	75714,4	3380,6	4,5	75714,4
2005	93096,1	5015,7	5,4	93096,1
2006	125253,7	7309,1	5,8	125253,7
2007	188486,1	9519,2	5,1	188486,1
2008	233081,0	16890,1	7,2	233081,0
2009	86955,6	5199,3	6,0	86955,6

Незважаючи на стабільну динаміку зростання обсягів інвестування галузей економіки України (табл. 2) з 75,7 млрд. грн. у 2004 р. до 233,0 млрд. грн. у 2008 р., тобто у 3,1 рази та відповідно у сільському господарстві з 3,4 млрд. грн. у 2004 р. до 16,9 млрд. грн. у 2008 р., тобто у 5 разів, невирішеними залишаються ряд важливих концептуальних проблем, які призвели до скорочення інвестицій у виробничу сферу у 2009 р. втричі проти 2008 р.

Державна інноваційна політика повинна стати найважливішим важелем діяльності, спрямованої на виведення економіки України з кризи і забезпечення. Головною метою такої політики є стратегічна орієнтація розвитку виробництва на створення і широке застосування принципово нових машин, матеріалів, комплексних технологічних систем, ефективне освоєння науково-технічних розробок, забезпечення соціально-економічних, організаційних і правових умов для постійного відтворення і ефективного використання науково-технічного потенціалу. Досвід показує, що значна частина науково-технічних інновацій пов'язана з інвестиційними товарами, які потребують капітальних витрат. Цей аспект сьогодні дуже актуальний для країн з перехідною економікою, оскільки процес відтворення виробничого апарату переживає глибоку кризу.

Основні причини кризи інвестування: екстенсивний характер відтворення у минулому; відсутність економічного механізму стимулювання; спад інвестиційної активності; руйнівна сила інфляції.

В Україні ще не склався дієвий механізм інвестування масштабних технологічних змін. Державні науково-технічні програми часто не забезпечують кінцевих результатів. Міністерства і відомства обтяжені соціальною необхідністю підтримки традиційних виробництв, не мають достатніх засобів для інноваційної трансформації своїх областей. Недержавні комерційні структури ще не можуть здійснювати довгострокові проекти, які б забезпечували базові технологічні зміни. Іноземні інвестиції переважно спрямовані на підтримку виробництв, які мають короткострокову експортну перспективу.

Основна причина в тому, що виробничий і споживчий попит на продукцію багатьох областей надзвичайно обмежений, вона не конкурентоздатна. Ці обмеження обумовлені структурними деформаціями, які склалися. В результаті звужуються можливості ефективного вкладення капіталу в конкурентоздатні види діяльності. Реальний вихід з ситуації - ліквідація структурних перекосів при одночасному зростанні виробництва. Тільки так можна підвищити ефективність інвестування в структурно деформовані області [2].

Спад інвестиційної діяльності є результатом і причиною подальшого погіршення структури економіки. Нова інвестиційна політика повинна сприяти пожвавленню інвестування в економіку України. Основні джерела капітальних вкладень не забезпечують достатньої кількості ресурсів, і на додаток вони не використовуються повністю. Виходом може бути прогнозування розвитку економіки.

Проблеми поліпшення структури економіки, оголошені пріоритетними завданнями реформування, залишаються поки що не вирішеними. Спад інвестиційної діяльності набагато важливіший, ніж безпосередньо самого виробництва.

Висновки. Таким чином серед пріоритетних напрямів і чинників вдосконалення інвестиційного клімату є розвиток процесів корпоратизації шляхом створення фінансово-промислових груп, і специфічних корпоративних об'єднань та створення інноваційних бірж, приватних інноваційних фондів, інноваційних банків як інфраструктури "регіональних ринків високих технологій і наукових відкриттів".

Список літератури: 1. Федоренко В.Г. Інвестиційний менеджмент: Навчальний посібник. – К.: МАУП, 2006. – 312с. 2. Гайдуцкий П.И. Об основных принципах реформирования системы государственной поддержки сельского хозяйства и сельской территории // Социально-экономические проблемы развития украинского села:– К.: ННЦ „ІАЕ”, 2005. – С. 85-94. 3. Статистичний збірник. Сільське господарство України у 2009р. / Держкомстат України. – К.: Техніка. – 2010. – 391с.

В.А. ХУДАВЕРДІЄВА, к.е.н., ст. викл., ХДЗА

СУЧАСНА КОНЦЕПЦІЯ СТРАТЕГІЧНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ ТА ЇЇ ЗНАЧЕННЯ

Будь-яке рішення, що приймається, повинно в довгостроковій перспективі свідчити про економічну користь підприємства. Те, що дає кращі результати тільки в даний момент часу і в близькому майбутньому, а в віддаленому періоді ставить існування підприємства під загрозу, слід розглядати як помилкове. Таким чином, забезпечення існування підприємства на ринку можна вважати головним завданням стратегічного менеджменту.

Управління підприємством у межах України зорієнтовано нині головним чином на вирішення короткотермінових проблем. Багато підприємств нагадують тимчасові структури, не наділені необхідним запасом інтелектуальної, організаційної, економічної та виробничої «міцності», що дає змогу в разі необхідності провести ефективне оновлення. Разом з тим швидкі зміни завдань, рішень, пріоритетів, що притаманні економічній діяльності, призводять до поганих господарських результатів, зниження конкурентоспроможності підприємств.